

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.552/2021/8.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. január 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A különös kegyetlenséggel, több ember sérelmére elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2021. június 14. napján kihirdetett 18.B.19/2020/55. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott által 2018. május 10. napjától 2018. szeptember 28. napjáig letartóztatásban töltött időt rendeli beszámítani a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által 2021. július 9. napjától 2021. december 1. napjáig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság a fenti számú ítéletével vádlottat emberölés büntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) és f) pontjai] miatt nyolc év szabadságvesztésre és nyolc év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, mely büntetésből a vádlott a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által 2018. május hó 10. napjától 2018. szeptember hó 29. napjáig fogvatartásban töltött időt beszámította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen két irányban terjesztettek elő perorvoslatot. Az ügyész a vádlott terhére, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mértékének súlyosítása végett, míg a vádlott és védője a cselekmény enyhébb minősítése, felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetése és testi sértés vétsége megállapítása céljából jelentettek be fellebbezést.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.301/2021/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak és az ügyben a következő észrevételeket tette:

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával eljárva megalapozott tényállást állapított meg és a vádlott cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette. Az eltérő

minősítés megállapítására irányuló védelmi fellebbezést azért nem tartotta alaposnak, mert a vádlott magatartása objektíve alkalmas volt arra, hogy a sértettek halála bekövetkezzen. A büntetés kiszabása körében ugyanakkor nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy vádlott a bűncselekményét a vele szemben korábban alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el úgy, hogy vele szemben további büntetőeljárás is folyamatban volt. Az ittas állapotban történő elkövetés szintén tettének súlyát erősíti. Ezek miatt az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés, a törvényi minimum alatt kiszabott szabadságvesztés és az ehhez igazodó tartamú közügyektől eltiltás a büntetési célok eléréséhez nem elegendő. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát súlyosítsa és pontosítsa a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítását akként, hogy a vádlott 2018. szeptember 28. napjáig volt jelen ügyben letartóztatásban.

[4] vádlott védője előkészítő iratában fellebbezését a következők szerint terjesztette elő és indokolta:

Elsődlegesen vádlott felmentését indítványozta alkalmatlan kísérletre és tévedésre hivatkozással, egyben cselekményét garázdaság büntette és testi sértés vétségeként kérte minősíteni. A vádlott által megvalósított rongálás szabálysértése időközben elévült. Erre figyelemmel kérte a kiszabott büntetés jelentős enyhítését és a súlyosbítást célzó ügyészi fellebbezés elutasítását. A védő rámutatott, hogy vádlott magatartása egy korábbi provokáció következménye volt. vádlott a sértett házához nem vitt magával semmilyen flakont és gyúlékony anyagot, hanem azttelkén találta. A műanyag flakont - amelybe egy rongyot tett - az általa betört ablakon kizárólag azért dobta be, hogy megijessze. Az eljárás során nem lehetett megcáfolni azt a vádlotti védekezést, mely szerint ő úgy tudta, hogy a műanyag flakonban üdítőital van, ezért cselekménye ilyen formán alkalmatlan kísérletként értékelendő, amelyhez egy tévedés vezetett, jelesül az a ténybeli tévedés, hogy a vádlott tudattartalma szerint a flakonban nem volt gyúlékony anyag. Ezen védekezés el nem fogadása esetén is kérte értékelni azt, hogy a vádlott által elkészített „eszköz” eleve alkalmatlan volt olyan célzott joghatás kiváltására, amely a sértetti ingatlanban komolyabb tüzet okozott volna, így komolyan veszélyeztetve a sértettek életét. Végezetül a büntetés kiszabása körében kérte nyomatékos enyhítő körülményként értékelni a vádlott beismerő vallomását, megbánó magatartását, a sértetti közrehatást, a sértetti megbocsátást, a jelentős időmúlást. Ezen kívül a vádlott fiatal felnőtt volt, személyiségzavara, gyógyszer függősége, az általa elszenvedett sérülések ugyancsak a kiszabott büntetés enyhítése irányában hatnak.

[5] A Debreceni Ítéltábla a minden irányú perorvoslat folytán az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve az azt megelőző eljárást a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül. A nyilvános ülésen az ügyész és a védő az írásban benyújtottakat fenntartotta, míg ... vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az általa elkövetett cselekményt megbánva, változatlanul azt hangoztatta, hogy nem állt szándékában a sértett életének kioltása.

[6] A védelmi fellebbezés terjedelme miatt az ügyben teljes körű felülbírálatnak volt helye. A Be. 590. §-a alapján ez azt jelentette, hogy a felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartására, a bizonyítás törvényességére, a tényállás megalapozottságának vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés és a minősítés helyességére, továbbá a kiszabott büntetés törvényességére és az indokolási kötelezettség teljesítésének ellenőrzésére is.

[7] Az eljárási szabályok felülvizsgálata körében az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete felülbírálatra alkalmas volt, a Miskolci Törvényszék nem vétett olyan eljárási hibát, amely az ítélet szükségképpen hatályon kívül helyezését eredményezné, de nem volt relatív perjogi hiba sem.

[8] A felmentésre irányuló fellebbezés nem alapos.

[9] A Miskolci Törvényszék a bizonyítási eljárást teljeskörűen folytatta le. A vádlott, valamint a tanúk kihallgatásán kívül okirati bizonyítékokat, szakértői véleményeket és a szakértők tárgyaláson tett nyilatkozatait is felhasználta a tényállás megállapításánál. Mérlegelési tevékenysége során részletesen foglalkozott a vádlott védekezésével, aki a sértett háza ablakának betörését, és azon keresztül a flakon bedobását elismerte, azonban ezen utóbbival kapcsolatban az eljárás során többféle vallomást is előterjesztett. Volt, hogy elismerte, hogy a flakon benzint is tartalmazott, melyet meggyújtott és úgy dobta be a sértett ablakán, azonban ezt az egészet a sértett házábanál találta. Volt, amikor úgy nyilatkozott, hogy a flakonba a rongyot ő dugta bele és próbálta meggyújtani azt, de ez nem sikerült, míg végül azon védekezése mellett tartott ki, mely szerint a flakonban nem is benzin, hanem valamilyen üdítő maradék volt, és azt csak azért dobta a sértett lakásába, hogy a sértettet megijessze.

[10] Ehhez képest a meghallgatott tanúk vallomásai, a helyszíni szemle jegyzőkönyve, valamint a vegyész- és a tűzvizsgálati szakértők véleménye alapján aggálymentesen és a bizonyítékokkal összhangban állapította meg azt az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott által sértett házába bedobott 1,5 literesfeliratú műanyag flakonban motorbenzin volt, és azt a vádlott a bedobás előtt meggyújtotta.

[11] Ilyen módon az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően megalapozottan rögzítette, az ítéltábla a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt, a tényállás hiányosságában rejlő kisebb részbeni megalapozatlansági okot legfeljebb az elsőfokú ítélet 5. oldal 8. bekezdésében észlelt, melyet az alábbiakkal egészít ki:

- A ...vádlott által bedobott motorbenzint tartalmazó műanyag flakon csupán a szakszerűtlen összeállítás miatt nem veszélyeztette az ott lakók testi épségét, életét, a nagyértékű vagyontárgyak megsemmisülését, mivel az eszköz alkalmas volt akár súlyos, életveszélyes sérülés okozására, az emberi élet kioltására, a nagyértékű vagyontárgyak megsemmisülésének és megrongálódásának okozására, azonban ez az eredmény a nem megfelelő előkészítés és használata folytán nem következett be (... igazságügyi tűzvizsgálati szakértő szakvéleményének a 3. kérdésre adott válasza).

[12] Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, a fenti kiegészítés után az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése alapján ahhoz kötve volt a felülbírálat során.

[13] A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a törvényszék vádlott bűnösségére és cselekményének jogi minősítése is megfelel az anyagi jognak.

[14] ... vádlott azért követte el a tényállásban írott cselekményeket, mert az általa előzetesen elszenvedett sérelmeket kívánta megtorolni oly módon, hogy a szándéka kiterjedt a

házban tartózkodó sértettek halálának esetleges bekövetkezésére is. A cselekmény ezért minősül emberölés bűntett kísérletének, mely kétszeresen is minősül. Az elsőfokú bíróság a különös kegyetlenséggel, illetve a több ember sérelmére megvalósított minősítő körülmények körében kifejtett érvei helytállóak.

[15] Azt is helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlott által összeállított flakon alkalmatlan módon elkészített eszköznek tekinthető, így a vádlott alkalmatlan módon kísérte meg a bűncselekmény elkövetését. Az ügyészség fellebbezésében támadta az elsőfokú bíróságnak ezen megállapítását, ugyanakkor azt nem indítványozta, hogy a tényállásból az erre vonatkozó megállapítást a másodfokú bíróság mellőzze. Márpedig amíg a tényállásban tartalmazza ezt, addig a jogi következtetés is csak az lehet, amit az elsőfokú bíróság is levont.

Ugyanakkor a jogi indokolást szükséges helyesbíteni az alábbiak szerint: az elsőfokú bíróság ítéletének 16. oldal negyedik bekezdésében azt állapította meg, hogy az alkalmatlan tárgyon, avagy alkalmatlan eszközzel való elkövetés ténye nem állapítható meg, azonban a Btk. 10. § (3) bekezdés III. fordulataiban írtak szerint relatíve alkalmatlan módon megvalósított kísérlet elkövetését megnyugtatóan kizárni nem lehet.

Ezt az ítéltábla akként helyesbíti, hogy az alkalmatlan módon való elkövetést nemhogy kizárni nem lehet, hanem az rögzíthető, hogy a vádlott ilyen módon valósította meg a tettet, míg az alkalmatlan tárgyon és alkalmatlan eszközzel történő szövegrészt mellőzi, mivel, ahogy arra az ügyészség átiratában helyesen hívta fel a figyelmet az elkövetés tárgya maga az élő ember, tehát így alkalmatlan tárgyon elkövetettnek nem minősülhet a cselekmény; az alkalmatlan eszköz pedig azért nem foghat helyt, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján pontosan az állapítható meg, hogy maga az eszköz alkalmas lehetett a kívánt cél elérésére, így az csak az elkészítés, azaz a használat módja miatt nem következett be.

[16] Ilyen módon az elsőfokú bíróság minősítése és a védőnek a Btk. 10. § (3) bekezdésében írott alkalmatlan módon történő elkövetésre vonatkozó érvelése helytálló, ugyanakkor az ítéltábla a védelemnek a tévedés címén felmentésre irányuló fellebbezését nem találta alaposnak. A tényállás szerint ... vádlott a sértett házában, a melléképületben talált 1,5 literes ... feliratú műanyag flakonba mintegy 3 deciliternyi motorbenzint töltött. E ténymegállapítás ugyancsak megalapozottnak minősül, annak bizonyítékbeli alapja megvan. A védelem tévedésre irányuló érvelése arra a vádlotti védekezésre vonatkozott, mely szerint ... vádlott abban a hitben követte el a cselekményét, mely szerint a műanyag flakon üdítőt tartalmazott, tehát kizárólag a bizonyítékok okszerű értékelésén keresztül támadta a tényállást, mely így a tényálláshoz kötöttség elvére figyelemmel eredményre nem vezethetett.

[17] A fentiek miatt az eltérő minősítés megállapítására irányuló védelmi fellebbezés nem alapos.

[18] Alaptalan a kiszabott büntetés súlyosítását célzó ügyési fellebbezés is.

[19] A Miskolci Törvényszék ítéletében helyesen rögzítette, hogy a fenti bűncselekményt megvalósító személlyel szemben a törvény tíz évtől húsz évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását teszi lehetővé. Határozott tartamú szabadságvesztés esetén a törvényi középérték tizenöt év szabadságvesztés büntetés. Ehhez

képest az elsőfokú bíróság a Btk. 82. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással, enyhítő szakasz alkalmazásával a szabadságvesztés tartamát nyolc évben határozta meg.

[20] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabását meghatározó enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul feltárta, azonban a szankció tartamának meghatározásánál az ítéltábla az enyhítő szakasz alkalmazására történő hivatkozást mellőzi, és azt rögzíti, hogy a Btk. 10. § (3) bekezdés III. fordulata alapján került sor a büntetés meghatározására. A fenti törvényhely értelmében a büntetést korlátlanul enyhíteni vagy mellőzni is lehet, ha a kísérltet alkalmatlan módon követik el. Mivel jelen ügyben ez állapítható meg, ezért az ítéltábla a büntetés súlyosítására irányuló vádhatósági fellebbezést nem találta alaposnak, de ugyan úgy nem látott kellő alapot a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére sem. A Miskolci Törvényszék által alkalmazott szankció, nemhogy a törvényi középértéket nem érte el, de a törvényi minimum alatt is maradt, ezért az eltúlzottnak nem tekinthető. A büntetés a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel minden tekintetben összhangban állt.

[21] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Miskolci Törvényszék ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja, illetve a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A Btk. 92. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött idő beszámításáról.

[23] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2022. január 17.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Elek Balázs sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 18.B.19/2020/55. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. január 17.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke